invidia ac vituperio pro posse suum perfugiens
sis. Quin et generosi animi est tui quod laudes
bilibus subtrahas, ratio hoc ipsum, quod facere
es, facere jubet. Ego mihi ea et haud exiguas
ovi et honori, quo merito tuo augeris, gratulor
demus rogo, ut cum tibi laudi et voluptati
ecclesiæ salutiferæ esse velis. Dabitur forte, si Deo ita
videatur, ob ita tuæ Ecclesiæ quam multi exper
dat, occasio ejusdem dignitatis consequendæ et qui
dem te non solum suasore, sed etiam præside et
promotore, id quod facies mihi profecto non dubi
mido: igitur me postule in literis fore diligentem
rem, ac omni contentione elaboraturum, ut
eam, quam bene volentiam tua quidem singulari
de me concepisti opinione in me non frustrem
tamen confirmem. Te autem, cetera feri
bendi modum excedam, etiam atque etiam rogo, ut mihi
mei ornandi studio pergas. Habebis me per
petuo memorem officiorum. Vale. Scripsi Gi
sseltheimii vi kalendas novembres 1599.

Tui observantiss.
Jacobus Baumberg.

Clariss. D. Paræo H. Vultejus S. 249)

Nullum est doctissimo Dno Paræo, literarum
genus, ad quod magis veniam vir ejusmodi, hoc ipsum si
quo jam decuit ago. Hoc est, ut commendandis
tibis. Scripsit enim tecum saepius, quam velis
qui scribet, vel adquem scribitur, existimasse.
et nescio quid macula illi etiam qui scribit, se eas
cadant. Quam ob causam scripsi, sum esse ut hoc bu
vidiæ: et tamen qui hasce meas tibi reddet
apud te ita valeat, ut beneficio te quasi victor
queat. Verumtamen passus sum me hac pertrahi
tanto facilius, quanto majorem de ipso spem concepi,
quod se hac commendatione mea non sit redditurus
indignum. Vir est et bonus et literatus ex Wetter
via, quo inter Francofurtum et Marburgum est
oriundus, quem fortuna premit, meliore profecto

signum. sine conditione ut intelligo, ad tempus vixit
et obstitit ipse idem, quod multis in locis obstat viris
bonis, religionis sinceriorisq professio. Amicorum igit
atq; meo etiam consilio de vobis iam venit, ea spe fre
tus, fore ut sicut alios bonos vobis hactenus habu
istis commendatos, ita et ipsum commendatum
vobis habituri sitis. Nihil autem conditio
rem aliquam scholasticam, qua ni re tum ita ipsi
plurimum commodare possis, adhuc hoc tempo
re potig, quàm id aliam scribere volui, cum scia
le et posse et velle vero optimo gratificari.
Dosse quidem quod eo loco in senatu ecclesiastico a
pud Heidelbergenses constitutus sis, et authorita
te multis aliis praestes. Velle autem, quod te non
vim communem amarem ac studiosum et vero
certò etiam mihi persuaserim te mei causa i
dem velle ob notitiam illam, qua nunc annos
viginti tres sub magno illo Lutherio communi
vestro praeceptore in Collegio Sapientiae inter
nos fuit. Nego itaq; ut hic Valentinus Gelo le
rus intelligat mihi receptionem meam apud te aliqui
tantisper fuisse. Ego vero ad mutua. Vinedonio
rosora intelligo rem esse cum magno illo calu
mniatore et blasphemo Libetio. Scripsit enim
hujus hominis superioribus mensibus edi
tum, quod Schneccerianum perversas et (id est) per
petuam sine judicio et ex calumniis adeo mendaciis con
flatum. Non dubito quin Vinedonius virum se
praestitueq; sit. Lis tibi de Bibliis ad Theodoricum
Petri Germanicæ Jacobi, Theodoreto nobis opinor
nunc quiescit. Utinam etiam ecclesiae
rei nostri hoc agerent, ut novidunca Ecclesiae con
solidentur, ad quae consolidanda nos viri boni
ni mentem impenderemus et operam. Exitio
fuisse, qui haec malitiam et petulantiam etiam
istorum compescat in furore Domini. Sala
to Dn. D. Johannem, quem virum utinam Deus

Dn. Ioannes Sturmius

Ecclesiæ suæ D. multos annos superstitem esse sinat.
Vale: Patrée præstantissime, & mecum de meo
in te amore et benevolentia nunquam dubitato,
bis, et siquid est, quod ex me esse possit, mandabis
objurabis. Wittenbergæ 18. D. VIII Maij Anno Chri
sti M. D. XCIII

Tuæ reverentiæ studiosiss.

Hermannus Vultejus Doctor
Academiæ Wittenbergensis
Rector mpria.

Clariss. D. Patreo Quirino Reuterg S. 257)

Clarissime Dn. Doctor, compatre observande:
Cum à me Philippus filius Wagnerg, olim in
paedagogio discipulus tuus, inter alios veteris
stipendiarios sub electore Ludovico extru
sus esset, tibi se commendari obnixè petens, no
tui officium istud negare, conditionem aliquam
mercedis petis mitte, quod malles hîc manere,
et vel aditum nostrum agere discere: de quo
vix ei ipsum facere possum, et quod eis succede
re nolles, non impetrabere, et quod in arce familiam
alere nequeo, nisi consensu Senatus, à quo diffi
culter ob vix liberalem impetrabis. Atqui si com
modè poteritis ipsi prospicere, rogo ei re desis.
Nuper D. Marcus mihi polliceatus est, ex discipu
lis vestris unum mihi adjunctum iri puer pre
sidio. Cupierem igitur intelligere, an quem desig
nitis. Samuel Velthusius D. Herzbrachio magen
mouit, sibi hunc locum non displicitum: atqui
hîc cum mihi velles. Si vobis idem placet, hîc
et mihi placebit.

Matth. Harnisch et Georg Fabelius die proxima de
mimia me vocarunt, ut precationi in libro
Lanebii de precatione scribendæ, eamq; ad
disputandum à collegis proponendam, opem
ipsos ad præstare: tamen excusari me passe s
sum. Liberi igitur Josuæ Harnischii mi sero,
cum viderem, et Dñs Rex Christe videbitur sa